

ՏԱՍՆԵՐԿՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԱՅԻՍ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարեկանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրացիք գիտում են ուղղակի
Тифлис. Редакция «Маяк»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԳՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Ախալքալա-
թի:—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Արտաքին լուրեր:
—ԻՌԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ:—ՀԵՌԱՊԻՆԵՐ:—ՅԱՅՏԱՐԱ-
ԲՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:—ԲԱՆԱՍԻՐԱՅԱՆ: Մեր երկրա-
գործների այժմեան վիճակը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԱՅԱԼՔԱԼԱԹԻՑ

Մայիսի 20-ին

Ամսոյ 15-ին կէսօրից յետոյ հեռադիրքը բերեց
Ներքին Տեսութեան Թագաւոր Կայսեր սրբազան
օժան ուրախալի լուրը: Հետեւեալ առաւօտ քա-
ղաքը տօնային տեսք ստացաւ: Քաղաքային այ-
գին և նրա շրջակայ փողոցները դարձաւի-
ցան եռագոյն դրօշակներով, վերելներով ու
գորգերով: Այդ օրը հայոց եկեղեցում պատա-
րազ մատոյց գեր. Գրիգոր արքեպ. Սա-
գինանց, որից յետոյ եկեղեցական դասը շարա-
կաններ երգելով դիմեց քաղաքային այգու մօտի
հրապարակը, ուր արդէն եկել էին ուսուս-
թեայ հոգեւորականները:

Արքեպ. դասաւարտել իշխ. Սուրբաթով կար-
գաց ալ Նահանգապետի հետադիրքը, որ հաղորդում
էր ուրախալի լուրը: Իսկոյն բարձրագոյն «ուրախ»
զորքերը հրապարակը, զինարկները ճօճացին օ-
ղի մէջ և սկսեցան գոհացողական մարմնաճըր:
Հանդիսին ներկայ էին հայոց երկուս և ար-
քեպական արական ուսումնարանների աշակերտ-
ները: Մարմնաճըր յետոյ օր. ուսումնարանի եր-
գելի խումբը երգեց «Տէր, պահեա զկայսր մեր»
երգը որ հասարակութեան ցանկութեամբ կրկն-
վեցաւ երեք անգամ:

Արքեպ. աշակերտները քնացին Ս. Մարութ-
րեան ուսումնարանի դահլիճը, որ բաւականին չը-
քեղ կերպով դարձաւ իւր: Հանդէպի պա-
տի վրա, տեսնելով էին զոստատիւ Զոյգի պատ-
կերները դաւար բոյսերով ու ծաղիկներով շինած
պատկերից ու փռնիցից շրջապատած, զոր ան-
միջապէս վերը գտնուում էր մի գեղեցիկաշէն վի-
ղել Ա և Մ տառերով. շուրջ գտնուում էին
եռագոյն դրօշակներ: Կամարակապի վրա փայլում

էին «Տէր, պահեա զկայսր մեր» խօսքերը ոսկե-
զօծ տառերով: Հանդիսի այսպէս ասած զեղա-
րուստական մասը կատարեց ալ. վարդան վար-
դանեանց եռանդուն երեսասարգը՝ որին յայտ-
նում ենք մեր անկեղծ շնորհակալութիւնը: Հան-
դէսը սկսեցաւ «Տէր, պահեա զկայսր մեր» երգով
որ կրկնվեցաւ երեք անգամ: Ուսուցիչներին՝ հայր
Քաղաքացիներն և նմանապէս տեսչի պաշտօնա-
կատար հ. Գէորգեանց բացատրեցին մանուկ-
ներին այդ օրվայ տօնի նշանակութիւնը: Հ. Գե-
որգեանց համեմատեց պետութիւնը՝ ընտանի-
քի հետ և ասեց որ ինչպէս հայրն ու մայրը ըն-
տանիքի կառավարող ու խնամողներն են, այնպէս
էլ պետութեանը վրա նկարած Օգոստոսիւս Ան-
ձինքը մի գերաստանի հայրն ու մայրն են, գեր-
աստանի՝ որ բաղկացած է աւելի քան 80 միլիոն
անդամներից: Տէր-հայրը վերջացրեց իր խօսքը
մարմնավոր Աստուծոց տալ իր Օծեալին ոյժ և
կարողութիւն կառավարելու այդ աշակերտ գեր-
աստանը: Հանդիսից յետոյ աշակերտները հիւրա-
սիրվեցան քաղաքը երգելով որ քաղաքը իր հաշուից
պատրաստած էր, նոյնպէս հիւրասիրվեցան արքե-
պի ուսում. աշակերտները: Քաղաքի հաշուից հիւ-
րասիրվեցան և տեղւոյն բոլոր զինուորական, որոնց
տրուկեցաւ մի մի բաժակ արաղ, ձու և ճաշ:—
Մարմնաճըր վերջանալից յետոյ, այդու բաւակա-
նին մեծ հրապարակը ծածկվեցաւ մարդկանցով,
իւրաքանչիւր արհեստաւորաց դաս՝ իր համարա-
կան դրօշակի տակ՝ ձօն սեղան էր պատրաստել:
Իւրաքանչիւր խումբ իր նուագաժողներն ունէր:
Երեւոյնան՝ այգին և շրջակայ տները շքեղ լու-
սաւորված էին, փամփուշտները (parets) ակօ-
սում էին օդը, վերջապէս ուրախութիւնը մեծ էր,
որի նման վաղուց և չէ պատահած այստեղ: Մի-
ն և նոյն ուրախութիւնը շարունակվեցաւ և ամսոյն
17-ին ու 18-ին, երբ զինուորական քեֆ էին ա-
նում գիւղացիք: Այդ տօնի երեկոյններն և մի ու-
րիշ երեկոյն նկատվեցաւ. գեղեցիկ սեռը լցնում
էր այգին որ արա հինգիւղից մինչ ցայտմ երեք
էջեր տեսնված (բացառութեամբ մի քանի ծառայող-
ների կաման): Այդ մարդիկ նոյնպէս հազիւ էին
այցելում այգին, այնպէս որ արա ճանապարհները
ծածկվել էին խտով: Կանանց հրապարակը լու-
սաւորութիւն էր, ուստի օրվայ գի կնիք իր չորս

պատից դուրս գալու մի ուրիշ տեղ ունենալ,
հարկաւոր էր եթէ ոչ ամեն օր, գոնէ կիրակի օ-
րերը լուսաւորել այգին, շատացնելով լամպերի
թիւը, որ ֆոտօգրէի էփանութեան պատճառով
թանգ էր նստելու: Հարկաւոր է նմանապէս լայ-
նացնել ծառայողները, որ աստիկ նեղ են և րո-
ւորովին անյարմար գրասենյակ համար:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Լճագոյն հեռագրում են մայիսի 13-ից «Հիւ-
սիսային գործակալութեան», որ Բրաշը առա-
ջարկել է համայնքների ժողովին հետեւեալ որո-
շումը. «Ժողովը յոյս ունէ, որ տէրութիւնը ա-
պագայում ևս միւս պետութիւնների հետ միասին,
որոնք ստորագրել են Բերլինի դաշնագրութիւնը,
կը պահանջէ որ Բ. Գուրը Հայաստանում և Եւ-
րոպական Թիւրքիայում անյապաղ բարենորոգու-
թիւններ մտցնէ»: Գլխաւորները յայտնում է որ
տէրութիւնը սկզբունքով Բրաշի առաջարկու-
թեան դէմ ոչինչ չունէ, լայն թէ և ինքը միշտ
ընդունել է Եւրոպայի համար իւր գործելու նշա-
նակութիւնը,—սակայն անյարմար կը լինէր եթէ
ժողովը այս դէպքում որոշ պատուէրներով կաշ-
կանդէր տէրութեան բռնակցի դիրքը: Տէրութիւնը
պէտք է գործելու մի յայտնի ասպարէզ ունենայ,
որպէս զի կարողանայ դիմել պետութիւններին
ինչպէս ժամանակը և հանգամանքները ցոյց կը
տան: Այս պատճառով Գլխաւորները խնդրում է
Բրաշին իր առաջարկած որոշումից հանել հե-
տեւեալ խօսքերը. «Միւս պետութիւններին հետ
միասին, որոնք ստորագրել են Բերլինի դաշնա-
գրութիւնը»: Բրաշը համաձայնում է կատարել
այս խնդիրը և այս կերպով ձևափոխված որո-
շումը ժողովը առանց բռնակցութեան միաձայն
ընդունում է»:

—Մայիսի 14-ից հեռագրում են «Հիւսիսային
գործակալութեան» հետեւեալը. «Համայնքների ժո-
ղովում Ֆիւմօրիսը յայտնում է որ Թիւրքաց Հա-
յաստանի դրութիւնը վերին աստիճան անմիջա-

Թարական է: Անդիւսի, շարունակում է նա, կա-
րող է առարկութիւններ անել և պահանջներ դնել
իրեն Բերլինի դաշնագրութիւնը ստորագրած պե-
տութիւն կամ անգլո-թիւրքական դաշնագրի վրա
հիմնվելով: Տէրութիւնը միշտ հաղորդել է միւս
պետութիւններին թէ ինքը ինչ քայլեր է արել:
Վերջին ժամանակ տեղի ունեցած ցուցմունքները
եղած են անդլիական տէրութեան պատասխանա-
տուութեամբ: Լօրդ Գիւֆէրինը պատուէր էր ստա-
ցել ամենահանդիսաւոր և ամենամեծ կերպով
հրապարակել Բ. Գրան ուղարկութիւնը իր ունեցած
պարտաւորութեանց վրա: Այս ցուցմունքների
հետեւեալ այն էր, որ Բ. Գուրը խոստացաւ
բարենորոգումներ իրագործել: Ֆիւմօրիսը յոյս
ունէ որ բարենորոգումների պատրաստվող ծրա-
գիրը աւելի ընտրի է քան թէ այն բոլոր ծրա-
գիրները, որոնք մինչև այժմ պատրաստված են
եղել Եւրոպական Թիւրքիայի համար: Անդլիական
դեսպանին պատուիրած է որ ամեն դէպքից օ-
գուտ քաղէ Բ. Գրանը մասնաինչ անելու թէ
ինչ ահապէս նշանակութիւն է տալիս Անդլիան
այն պարտաւորութիւններին, որ դրել է Թիւր-
քիայի վրա Բերլինի դաշնագրութեան 23-դ յօ-
դուածը: Ատենաբանը յոյս է յայտնում, որ շատ
չուտ բարենորոգումներ կը մտցնեն Հայաստա-
նում:

—Վիեննայի «Presse» լրագրին մայիսի 15-ին
գրում են հետեւեալը: «Լօրդ Գիւֆէրինի Պօլիս
ժամանելուց և սուլթանի կողմից սիրալիք ըն-
դունելութիւն գտնելուց յետոյ—Անդլիայի և Թիւր-
քիայի փոխադարձ յարաբերութեան խնդիրը նո-
րից սկսում է առաջնակարգ տեղը բռնել: Շատ
ժամանակ չը կայ որ այստեղ համոզված էին,
թէ Անդլիան իր ուղարկութիւնը Եգիպտոսի վրա
գործնելով, առանձին կարեւորութիւն չի տալ
որիչ խնդիրներին: Սակայն այս ենթադրութիւնը
չարդարացաւ: Լօրդ Գիւֆէրինը սուլթանի հետ
ունեցած տեսակցութեան միջոցին խօսում էր
զինուորական հայկական գործերի մասին: Ան-
դլիական դեսպանատան զինուորական գործակալ
մայիսի 8-օրը, որ երկար միջոց հիւպատոս
էր Կարնայ մէջ, վերջին ժամանակներս շատ ա-
ռատ նիւթ է ժողովել հայկական խնդրի մանրա-
մասն քննութեան համար: Համարեա ամենայն

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Մեր ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ԱՅԺՄԵԱՆ ՎԻՃԱԿԸ

(Նուէր պ. Գրիգոր Արծրունու)

Երկրագործների դրութիւնը.—Հողային հարց,—
Մի ելք.—Տգիտութեան հետեւեալը.—Խոնաւ քնա-
կարաններ.—Տգիտ տանուակներ.—Հին սիւստի-
կերպագործութիւն.—Չարչի և վաշխառու.—Շը-
ռաշխութիւն, նորա պատճառները և հետեւեալը,—
վերջապէս:

Ե.

Ինչ է վաշխառու:

Ան չարչիները, որ առաջ շալակով կամ էշով
ապրանք էին տանում գիւղից գիւղ, փոխարե-
նում էին երկու անգոր շուրջի հետ (քա-
ղաքը չարի) և մէկ արշին «սիւս-չէրիտ» 2 ֆ. և
դի հետ, և այդպէս շարունակ հիւրաստանարկելով
միմյանի ամբոխին նրանք իրանց գիրքը աւելի
ամբողջնելով այլ ևս երկիւղ չունեն որ գիւղացիք
կը թափեն և աւար կանոնն իրանց ապրանքը:
Այժմ ասեղների փոխարէնը նրանք խաղում են
«տալասի» և «գրափի» հետ... Մեր հասարակու-
թեան մէջ, որ թաղված է տգիտութեան լարի-
րեմութիւն մէջ, վաշխառուները ամենամեծ դեր են
խաղում:

Մեղանշած չենք լինի, եթէ ասենք որ

տուն չը կայ, որ ազատ լինի հրէշաւոր տո-
կոսներից... Վաշխառուն եթէ շինականներ տուեց
հարկը բուրլի, նա արդէն գիւղացուն իր ճ ու ր-
տուն է հաշւում... քանի որ լաւ է իմանում, որ
այլ ևս ազատութիւն չունի իր ճանկից: Քանի
որ մեր հասարակութիւնը հեծում է աղքատու-
թեան տակ վաշխառուները առատ հունձ ունեն:
Վաշխառուն ծանօթ է ամեն ընտանիքի հետ:
Նրանց ամեն մի գործախտութիւնը վաշխառուի
համար նոր նոր ասպարէզ է բաց անում: Օրի-
նակ, գիւղացուն պատահում է գործախտութիւն,
կը կամ գոմէշն է տաակում, նա այդ անասունի
փոխարէնը պէտք է գնէ ուրիշը, որպէս զի վարը
վարէ, ցանը ցանէ, կալը կալէ, որ սոված չը մեռ-
նի... Կարող է չը գնել նա այդ անասունը:
Ինչով նա վճարէ տէրութեան հարկը, ինչով նա
ծածկէ իր ընտանեաց մեկութիւնը, ինչով նա
յայտնվի «բաղդաբանի» մօտ (վաշխառուի) որ
վճարէ պարտքի մի մասը կամ գոնէ տոկոսնե-
րը... Ուրեմն նա չէ կարող չը գնել իր լուծքը:
Բայց ո՞վ է տուել գիւղացուն 200 ռ. պատրաստի
փող: Ինչ է մնում անել: Գիտել վաշխառուի
այդ ամենից անասունի է գիւղացուն համար,
բայց ինչ արած պէտք է խոնարհվել... Մեղա-
նում «փոխառու» ընկերութիւնների հոտն ան-
գամ չը կայ, երազով էլ չենք տեսնի նրանց գո-
րծութիւնը...

Սրանից չորս տարի առաջ Մ. Գիւղի ընտանի
Օ. Գ. պատահելով գործախտութեան դիմում է իր
վաղածանօթ Գ. Մ. Կանցին, գիւղացուն պատա-
հած գործախտութիւնը վաղուց արդէն յայտնի լու-
նելով վաշխառուին, գիտէ եղբւ նրա գալու

պատճառը, բայց իր թէ ոչինչ ըսելից տեղեկու-
թիւն չունի դառնում է դէպի հիւրը իր յատուկ
կեղծաւորութեամբ:

—Բարով, սանահէր, բարով, հաղար բարով, եղ
որ քամին քչեց, մեղի մոռացի ևս, ինչ կայ:

—Չանիւր ստղութիւն, Հաջի-աղա-Չան, պատա-
խանում է գիւղացին, որ այդ ժամանակ չուրած
չը գիտէ թէ որ հարցին պատասխանէ:

Վերջը երկար կեղծ քաղաքավարութիւն թա-
փելուց յետոյ հարցնում է հարուստը:

—Սանահէր Օհան, «ղրին» ևս բերէ թէ «ճա-
ղեր»:

Գիւղացին հանկանալով խորհրդաւոր խօսքերի
նշանակութիւնը, պատմում է մանրամասնօրէն թէ
ինքը այս տարի չի կարողանայ տալ, նկարա-
գրում է թէ որպէս «ճախ քնաց» գործերը, վեր-
ջապէս յայտնում է իր գալու պատճառը:

—Գլուխը սաղ լինի, սանահէր «Չան», կեղծա-
ւորաբար խօսում է հարուստը.—դեմարդ մի էնէ,
մենք արեւը չենք, մեր փողն էլ ձեռք չէ, ինչ-
քան ուզում ևս տար, քեղ ո՞վ է բան տաւ:

—Ատուած սաղ պահէ, օրհնում է գիւղացին:
Վերջը հարուստը ստիպ հարկը բուրլ և ա-
ռաջարկում է որ բոլոր պարտքերը միասին գրեն
«վէքսիլ» վրա, որովհետեւ հին «վէքսիլները» հնա-
ցել են:

—Ինչքան է մեր բոլոր տալիքը, հարցնում է
գիւղացին: Վաշխառուն քալում է բոլոր «թա-
մատութիւն» արկովը, ջոկում է նրանց միջից

*) Թամասով տաճկերէն բառ է, որ նշ. մուր-
հակ:

III

Գիւղացուց անհոգ չուրածութիւնները:

Նահանգապետական պարզ կենդանաւարութիւնը,
ջանասիրութեամբ աշխատանքը, առանձին արհեստ-
ները, խնայողութիւնը—անա այս բոլորը մի հա-
սարակութեան մէջ—հրաշքներ են գործում: Այս
բոլոր յատկութիւնները գտնվում էին ոչ միայն
մեր գիւղերում—այլ մինչև իսկ քաղաքի հասա-
րակութեան մէջ: Եթէ ենթադրենք մեր անձը 40
—30 տարի առաջ, այդ ժամանակ քաղաքում
այլ պատկեր էր ներկայացնում հայ-թուրքի
կեանքը:

որ գրողները հայերի հետ, նա անշուշտ ասիական թիւրքերէն հիւսիս-արեւելքում եղած իրերի գրողներն մասին աւելի պարզ դադարեալ է կազմել քան թէ այդ ցանկալի կը լինէր մեծագոյնը տաճկական փաշաների և էֆենդիներին համար: Նոյն ինքը լորդ Կլիֆերթը հայոց պատերազմի և Կարնոյ կայսրութեան հետ խօսակցելով բաւական ծանրակշիւ և թանկագին տեղեկութիւններ է քաղել, որոնց հիման վրա նա այժմ իրերի գրողները թիւրքաց Հայաստանում շատ ծանր է համարում: Մասնաւոր երկիւր է կրում նա որ տաճկական կառավարութեան եղծմանը կարող են հայոց մէջ ձգտում առաջ բերել սուլթանի գերիշխանութիւնից անջատվել և ենթարկել իրանց Բուսաստանի հովանաւորութեան: Անգլիական դեսպանը ցանկանում է կարելին չափ թիւրքերէն քրիստոնէայ ազգութիւնները ընտելացնել Օսմանեան տիրապետութեանը: Նա բանից անգամ յայտնել է Սան-Ջէմսի արքունիքին որ տաճկական կառավարութեան կազմակերպութեան բարեփոխումը, իսկապէս, արեւելեան խնդրի զլուար հանգուցն է: Սուրբարար այս խնդրի յանկարծակի սուր կերպարանք առնելը վերադարձն էր բացառապէս արտաքին պաշտօնական ազդեցութեան: Այն ինչ իրօք օսմանեան կայսրութիւնը նմանում է մի տան շէնքի, որտեղ չէ յաջողել բոլորովին հանգստեցնել հրդեհը: Բոլոր չորս անկիւններում հուրը դուռ ևս միկում է միմիկ տակ, և ամեն ինչ տուժն յանկարծակի կարող է բացելով չընկալաւորել: Իրերի գրողները աւելի բարձր ձև է ստանում և այն հանգամանքի շնորհով, որ ամենուրեք թիւրքերէն հպատակ քրիստոնէայ ազգութիւններին մէջ դարձել է ազգային ինքնաճանաչութեան զգացմունքը: Առանձին այժմ և եւսանդուն կերպով այդ ինքնաճանաչութիւնը երևան է դալիս մասնաւոր հայերի մէջ, որոնք փոքր-Ասիայի հիւսիսային մասում, ամեն տեղ, ամեն բարեպաշտ հանգամանքին յոյներին երկրորդական տեղեր են յետ մղում ճիշդ նոյնպէս, ինչպէս անում են այդ Եւրոպական թիւրքերէն թուրքները: Լորդ Կլիֆերթին կարծիքով, եթէ միայն տաճկական տարրը ընդունակ գտնվի սեփականացնել իրան ժամանակակից քաղաքակրթութեան սկզբունքները, մեծ ծառայութիւն կարող էր մատուցանել, հաշտեցնելով և միացնելով միմյանց հանդէպ ներկայումս թշնամական դիրք բռնած քրիստոնէայ ազգութիւններին: Ինչպէս երևում է, անգլիական դեսպանը թիւրքերէն վերածնութեան յոյսը տակաւին միանգամայն չէ կորցրել:

—«Eastern Express» քաղցրի մէջ կարդում ենք հետեւեալը. «Բարենորոգմանց կայսերական յանձնաժողովը որ Բերլինի դաշնագրութեան 61-րդ յօդուածի տրամադրութեան համեմատ էր կազմված, ամենայն օր գումարվում է Բ. Գրան մէջ: Այդ յանձնախմբին, որ սկզբում կազմում

էին մեծ եպարքոսը, ներքին գործոց և արդարութեան նախարարները, աւելացան նաև պետական խորհրդի նախագահ Արիֆի փաշան: Մեծ եպարքոսը մայիսի 6-ին հայոց պատերազմը Ներսէս արքայանքին հետ մի երկար տեսակցութիւն ունեցաւ և այնուհետև վանի կուսակալ Հասան-փաշային և Մարաշի կառավարիչ Թոսուն փաշային հրաման ուղարկեցաւ որպէս զի Պոլիս դան:

—Անգլիական դեսպանատան օրգան համարված «Eastern Express» քաղցրը ծանուցանում է հետեւեալը. «Ազդեցութիւն ունեցող կողմերից դիտողութիւն են արած Բ. Գրան, որ եթէ Կարնոյ բանտարկեալների նկատմամբ գլխովին գործողութիւնները ստանից յառաջ դալիք քաղաքական արդիւնքները հաւանականապէս աւելի շահաւոր պէտք է լինեն, քան թէ զատաստան յառաջ տարվի ամենայն խտտութեամբ:

—«Պատճառներ ունինք կարծելու, ասում է «Մարսի»-ը, թէ Կարնոյ բանտարկեալ հայոց խնդիրը մեր շարքի աւելի ազդեցին յօդուածին մէջ ջերմարար պաշտպանված տեսութեամբ ու եղանակաւ կարգադրման ծախսը մէջ է: Կը կարծենք նաև գիտնալ թէ ոչ նուազ մղում մը կը արվի հայադրման դաւառաց ծանուցեալ բարենորոգմանց գործադրման կենսական խնդրոյն: Մեծ եպարքոսը և ներքին գործոց նախարար Էդէմ-փաշա, տեսութեան երկու գլխաւոր նախարարներն, որք իրենց հայրենասիրութեամբ և լուսամտութեամբ հանրաժանութիւն են, համարում կերելին այս խնդրին ընդ փոքր կարգադրելու: Ահա, սուլթանին վերջին օրերս Անգլիա վերադարձնելու և խալիֆային հետ ունեցած տեսակցութիւններն ալ նոյն խնդրին կը վերաբերին: Կարծիք կայ թէ մասնաւոր Անգլիա վերադարձնելու կարեւոր դեր մը պիտի ունենայ այն խնդրի կարգադրման գործի մէջ:

—Կ. Պոլսոյ քաղցրները ծանուցանում են թէ «Մարսի»-ն խմբագիր պ. Գ. Գորդ Ալֆաղեանի մշտնջենաւոր արքայապետի պատիւը 51/2 տարվան իջեցրած է, և թէ Երուսաղէմէ և Նորան արքայապետը նշանակված:

ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ

Նոր ձևի բնկում Թէ փարիզի քաղցրների յայտարարութիւնները ինչ հերքութեան մեծութեան են հասնում երբեմն, կարող է մի գեղեցիկ ապացոյց լինել այս օրերս «Gaulois» քաղցրի հրատարակած բնկումը: Փարիզի մարդաշատ փողոցներում այնպէս յաճախ կրկնվում են գործողութիւններ, որ վերլուծեալ խմբագրութիւնը մտածել իր բաժանորդներին համար դառնալ «ապահովութեան ընկերութիւն»: Իւրաքանչիւր բաժանորդին «Gaulois» քաղցրի, որի հետ կը պատահի զգալիութիւն, խմբագրութիւնը խոստանում է վճարել 300—3000 ֆրանկ վարձատրութիւն, զգալիութիւնների համեմատ:

և չուսուցիւթիւն և քիչ յետոյ—ինքն էլ է վարակվում:

1854—55 թուականները պատերազմը մտցրեց մեր հասարակութեան մէջ բաւականին չուսուցիւթիւն, և այնուհետև մասամբ շարունակվում էր դոնեա ունեւոր դատակարարի մէջ, հասարակներն էլ ոչ սակաւ օրինակ էին առնում իրանց հարուստ դրացուց: Վերջին 77 թ. եղած պատերազմը բազմապատկեց չուսուցիւթիւնների թիւը: Երկրորդ, միջին և անգամ զգուշիկ տեսարանները պատկերանում էին մարդուս չուսուցիւթիւն, երբ տեսնում էր գիւղացուն հազված եւրոպական մօզայով... Ոսկէ ժամացույցներ, մատանիներ տեսնում է ամեն մի անհատի վրա: Գրապ, կոստոր, թափշ և դրանց նման կտորները սովորական բաներ էին գիւղերում: Թանկագին բեհեզներով զարդարում էին իրանց կանանցը: Այն կինը, որ առաջ «կարմիր-կտաւ» էլ չէր գտնի իր անձը ծածկելու,—յանկարծ իրան տեսնում է «տալլա»-ների և բեհեզների մէջ... «Մասնաւոր» ասված Սուլթանի մեծ ոսկիները զարդարում էին նրանց ճակատները ու պարանոցները: Թանկագին քարեր, մատանիներ կարելի էր տեսնել ամեն մի կնոջ վրա: Բայց այսպէս չուսուցիւթիւն չէր կարող ինչպէս որ էլ չեղաւ: Հետագայում պակասեցին չուսուցիւթիւնները, երբ պակասեցան աշխատանքի աղբիւրները: 79 թ. եղած և լաշտութիւնը գուշակում էր վատ ապագայ: 80 թ. ինքնագրութիւնը, որ կարելի է օրվ տակ, բոլորովին սպառեցրին մեր հասարակութեան զրգանքները: Բայց պատրաստի փող փերեւոց, նրանք կերան այն ամենը, որ պատերազմի ժամանակ մէկին երկու գնով առել էին, օրինակ ոսկիներ, հա-

վ ձևակազմական տեղեկութիւններ Ամերիկայի երկաթուղիներին: Ամերիկական լրագիրները մէկը հաղորդում է, որ բոլոր ամերիկական երկաթուղիների գծերի վրա բանում է 17,000 չորամիլեմետր, որոնց պահպանելու համար, այսինքն վառելիքի, ուղղելու, մեքենայապահների ուսմանը և այլն ծախսվում է տարեկան 400,000,000 մարկ, այսինքն իւրաքանչիւր չորամիլեմետր համար տարեկան 20,000 մարկ:

Վիճակագրական տեղեկութիւններից երևում է, որ բամբակի արդիւնաբերութեան համար 756 գործարան է բանում հիւս. Ամերիկայում, որոնց վրա գործ է դրված 208,280,346 գոլդար դրամագրութիւն: Բանտերների թիւն է 174,659 որոնցից 97,752 կանայք են, այս հաշուով 84,539 16 տարեկան հասակից մեծ են, իսկ 13,213-ը 16 տարեկանից փոքր:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՒՍԻՍԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹՆԻՑ

ՄՇԱԿԱ, 23 մայիս: Այսօր առաւօտեան 9 ժամին Նոյա Մեծութիւնները երեկոսեակով ուղեւորեցան Տրոյցկո-Սերգիւնի վանքը: 9 ժամին Չուգով վանքի մէջ Գլխավորի եպիսկոպոս Ալէքսի կատարեց Կայսրուհի Մարիա Ալէքսանդրովնայի հոգեհանգիստը: Այն օրից յետոյ 2 ժամին ներկայութեամբ Մեծ Խշխան Նիկոլայ Նիկոլաւիչ Աւագի, Նիկոլայ Պետր Նիկոլաւիչների և օտար իշխանների հետ Խոջինսկի դաշտի վրա գնդապետ Խաչկին-Պատապովի առաջնորդութեամբ ձիարշաւ կատարեցին Նորին Մեծութեան պահապանների երկու հսկադրոնները: Այդ գեղեցիկ տեսարանը հիացրեց օտար հիւրերին: Երեկոսեան 5 1/2 ժամին Նոյա Մեծութիւնները վերադարձան Մոսկւա և Եւրոպական երկաթուղու կայարանի մօտ ընդունվեցան ճանապարհների հաղորդակցութեան միջոցով և պատուաւոր պահապաններից Նիկիտինի գունդից: Երէկ վաղ լոստների ստորախնամներն առաւ ճաշի ժամանակ թագաւոր Կայսրը զիմեց ստորախնամներին հետ հեղ կրկին անգամ տեսնելով: Սերունց շնորհակալ եմ ձեր մասնակցութեան համար Մեր հանգեաներին, որոնց ամբողջ Բուսաստանը այդքան ջերմ վերաբերեցաւ: Երբ ամենքդ կերթաք ձեր տները, ամենքին յայտնեցէք իմ սրտանց շնորհակալութիւնը, լաւանք, զօրներ, զարդեր և այլն:

Անցաւ պատերազմը, անցաւ սովը, կրկին տիրեց հանդարտութիւն, փողովորդը ինչ որ վատակեց պատերազմին, բոլորը փչրեց սովի միջոցին, մի կտոր պարտք էլ վրին թողեց: Մի բան որ խոր արմատ ձգեց մեր հասարակութեան սրտերում—դա է չուսուցիւթիւնը:

Ամեն ոք իր կարողութեան համեմատ չուսուցիւթիւն խմբավորվեց ամբողջ բանը կարծես չը կայ մեր փողովորդի համար: Շուսուցիւթեան աղբիւրը քաղաքն է, որից օրինակ կառնեն չընկալ գիւղերը: Որովհետեւ միջին ասիայի մեր խօսքը գիւղացոց մասին էր, որեմն մենք կարճացնելով մեր ասելիքը, բաւականանում ենք միայն, գիւղի չուսուցիւթիւնների վրայը մի երկու խօսք տակ և վերջացնում ենք մեր յօդուածը:

Գիւղերում չուսուցիւթիւնը համեմատ է ծայրահեղութեան: Հարկաւոր եղածին նրանք խնայող են, իսկ չուսուցիւթեան առաւ: Օրինակ, մեր կարծիքով, մարդուս առողջութեան համար անհրաժեշտ է ներքին հագուստը նոր և մաքուր լինի, իսկ մեր գիւղացոց վրա կարելի է տեսնել թանկագին հագուստ «կրպակտոն»-ով զարդարված, իսկ ներքինից երևում է կեղտոտ և կարկածած շապիկը, որ տարբեր մէկ անգամ կը փոխեն... Գիւղացին որ դուր խնայում է նրա վարժապետի վարձը, իսկ պահելու 100—200 միսն 500 բուրջ բաշխուց է տալիս... Հիւանդանալու ժամանակ խնայում են բժշկի վարձը, իսկ երբ մեռնում է «քէլէլի» վրա ծախսում են աւելի քան 100 բուրջ... Մեր քիչ վերքը խօսելով վաշխաւորի հարստահարութիւնների վրա, մենք ցոյց տուիք թէ

հետեւեցէք ձեր պնդականների առաջնորդների խորհուրդներին և զեկապարութեանը և մի հաւատաք անտեղի լուրերին հոգեւոր բաժանման, անվարձ բաշխման մասին և այլն: Այդ լուրերը տարածում են մեր թշնամիները: Իւրաքանչիւր սեփականութիւնը, ինչպէս և ձեր պէտք է անմատչելի լինի: Աստուած ձեզ բաղաւաղութիւն և առողջութիւն տայ: Այսուհետեւ Նորին Մեծութիւնը բարեհաճեց այդտեղ հաւաքված պնդականների առաջնորդներին հետեւեալը. «Շնորհակալ եմ ձեր հաւատարմութեան համար: Ես միշտ հաւատացել եմ պնդականութեան մաքուր գզացմունքներին և հաստատ յոյս ունեւորում նա, ինչպէս եղել է նոյնպէս էլ կը լինի բոլոր լաւ բանի նեցուկ գահի և հայրենիքի օգտի համար: Տայ Աստուած, որ մենք խաղաղ և հանդարտ ապրենք: Սրտանց շնորհակալ եմ ձեզանից:»

ՄՇԱԿԱ, 23 մայիս: Երէկ Նոյա Մեծութիւնները հասան Տրոյցկո-Սերգիւնի վանքը առաւօտեան 10 ժամ 40 րոպէս: Վանքի և շրջակայ եկեղեցիներ բոլոր դասերը զանգահարում էին: Նոյա Մեծութիւնները ընդունվեցան աղ ու հացով, յոյս Մեծութիւնների ճանապարհը, Որք կայարանից բաց կառքերով ուղեւորեցան դէպի վանքի սուրբ դռները, ծածկված էր ժողովրդի մեծ բազմութեամբ, որ բարձրաձայն ուրա եր կանչում և զլսարկները օրհնէր գցում: Սուրբ դռների մօտ Օգոստոս փառները թողին կառքերը և ընդունվեցան միտրոպոլիտ Խոսիկից, վանքի տեղապահ Տրոյցկո-Սերգիւնի վանքից, որտեղ համբուրեցին սուրբ Սերգիի մատուցները և լսեցին հոգեհանգիստ Կայսրուհի Մարիա Ալէքսանդրովնայի համար և յիշատակում Սերգիի: Պատկեր ներկայացնելուց և միտրոպոլիտի մօտ փոքր հանգստանալուց յետոյ Նոյա Մեծութիւնները նայեցին Ուսպենսկի մայր-եկեղեցին, Պատրիարքական զգեստանոցը և այլն: Երբ հոգեւոր ախաղախան Այնուհետեւ ուղեւորեցան բաց կառքերով վանքի անա-

որքան վնասներ է կրում շինականը, այժմ պարզ ենք համարում ասել որ այդ բոլոր թշուառութիւնների պատճառը չուսուցիւթիւնն է:

Նախկին անային արհեստների վերջացել են Այժմ գիւղացի կանայք առաջուպ պէս չեն աշխատում կտաւ և չալ պատրաստել ու ընտանեայ հագուստը տան մէջ պատրաստել:

Այդպիսով բոլոր հագուստեղէնի հոգը ծանրանում է տղամարդկանց ուսին: Ամեն տուն տալիս միջին թուով 100 ր. հագուստի փող կը տայ, ինչ ֆարքիւնները մասնաֆակտուրա, որպէս է մահուր, լատովի, հասարակ չուսուցիւթեան, բեհեզների, շիւթեր, և այլն: Այս բոլորն էլ հակա-անտեսական սովորութիւնների են: Կանչեցն է որ մեր գիւղացի միշտ աղքատ են—մեր կարծիքով, այդ տեսով չուսուցիւթիւններից: Գիւղացին հազում է մահուր—չաւ լաւ, բայց չէ որ գիւղացին պէտք է գործէ ինչպէս գիւղացի, ինչպէս աշխատող: Ինչպէս պէտք է դիմանայ 10 պուլ քիլոյի տակ նրա հագած մահուր... Կամ գիւղացիներէն որ հազում են մետաքսեայ կտոր կամ չիթ, չէ որ նա (գիւղական կինը) պէտք է չորի հաց թխելու և ուրիշ շատ անպիսի կեղտոտ գործերի համար: Այդ պատճառը որ մեր գիւղացոց վրա միշտ չին, միշտ փող են միսում հագուստեղէնի վրա: Մի ուրիշ օրինակ:

Մեր շինականաց մէջ մի վատ սովորութիւն ևս կայ, այն է գլխաւոր տալը: Մի երիտասարդ որ պէտք է պատվի, ամենաքիչը հարկաւոր է 200 ր. որ նա ընծայէ աղջկայ տիրոջը: Թէ որ ունենայ լաւ, բայց թէ՛ որ չունի, այն ժամանակ հաղորտ-

Типогр. Главн. Упр. Главнотач. гражд. час., Дор.-Мелик. ул. каз. д.